

Aldubáran á Íslandsferð

Í sambandi við at Norræna Húsið í Reykjavík fylti 30 ár í 1998, gav Norðurlandahúsið í Føroyum Norrøna Húsinum eina gávu, og í hesum sambandi fer Aldubáran at hava konsert í Tónlistahúsinum á Kópavogi sunnudagin 14. november 1999 kl. 16.00

Í Aldubáran á ferðini til Íslands verða tað hesi fyra fólkin, sum fara at spæla: Andrea Heindriksdóttir, floytu, Anna E. Klett, klarinett, Óssur Bæk, violín og Jóhannes Andreassen, klaver.

Á konsertini verður spældur tónleikur hjá Sunleif Rasmussen.

Á skránni hava hesi fyra tónleikarar: Duet, trio og kvartett, umframt solo verk fyri klaver og violín.

Nókur orð um tónleikin, sum verður á konsertini í Íslandi við orðum hjá Sunleif Rasmussen.

»Hoyrdu vit havsins andalag, klarinett og floytu, er eitt av mínum fyrstu instrumentverkum, skrivað í 1984. Av tí at eg haldi, at verkið hevur eina vissa dygd, men eisini er av handahógvi merkt, er valt at umarbeiða verkið til hesa konsertina. Arbeiðið varð so umfatandi, at tað, tit hoyra, er næstan eitt heilt nýtt verk.

Dancing Raindrops

Hetta verkið er fyri klarinett, violín og klaver, og bløgdur Danmark Radio og BBC verkið í felag, og varð hetta frumframført í 1996, í radiohúsinum í Keypmannahavn. Enska ensembleið

Capricorn framfórði verkið. Konsertin varð send beinleiðis í danska og bretska útvarpinum. Dancing Raindrops var forarbeiðið til mína 1. Symfoni, sum verður frumframfórð í Norðurlandahúsinum 1. apríl 2000. Tónleikurin speglar dropar í ymskum skapi. Í 1. satsi er tónleikurin hoppandi, sum dropar, ið detta á okkurt hart. Í øðrum satsi er tónleikurin flótandi, sum dropar, ið hava samlað seg í ein hyl. 3. satsur byrjar blött dryppandi, men endar sum heglingsæl, ið stormurin førir hart móti andlitinum.

Echoes of the past

Hetta verk er fyri violínsolo og varð bílagt og frumframfórð á Myrkum Tónlistadøgum í Reykjavík í 1993. Auður Hafsteinsdóttir, violínistur, framfórði verkið. Eg skrivaði hetta verkið sum eitt boð upp á tað listarlaga rákið, ið nevnist postmodernisma. Hetta er tó ikki eitt reint postmodernistiskt verk, men sum heitið sigur, eitt ekkó av farnum tíðum. T.d. er tað nógva av boðateknikkunum lántur frá Paganini. Tónamálið er dur, moll, formínskaðir og forstórtaðir triklangir. Tó oftast

kombineraðir við leysum streingjum á violínini, ið ikki hoyra tonalt til harmóniarnar.

Sum hin gylta sól

Soloklaver, Heitið »sum hin gylta sól« er leyslig umseting av sálmunum Som den Gylde Sol Frembyder, (á føroyskum: Sum íggjognum sortar skýggjar). Havi leingi roynt at funnið fram til teknikk, sum fer fram samljóð millum okkara vöku kvæða/kingolög og tann tónleik, eg vil skriva. Verkið er sostatt ein roynd at fullføra henda teknikk.

Í fyra teimum fyrstu satsunum er lagið Som den Gylde Sol Frembyder sett saman við einari 9-tóna rekkju á ymsan hátt, men tú hoyrir ongantið lagið og tónarekkjuna í síni heild. Í síðsta satsi haldi eg meg verða komna á mál. Teknisk havi eg nevnt »goymd pasacalia« t.v.s., at lagið kemur ongantið í ljósmála men er bassgrundlag fyri, at partar av yvirtónarekkjunum trína fram úr hvørjum tóna, og er samstundis grundarlag fyri nýggjum lagi.

Heiti á hvørjum satsi eru tikið úr yrkingini hjá William Heinesen, »vinteren

tænder sine blus på vore bjerger«. Verkið er ógnað vinmanninum Jóhannesi Andreassen.

Mozak/Miniture

Hetta verkið er skrivað til hesa konsertina, fyri soloklaver. Orðið Mozak kemur av, at eg havi tikið smá brot úr fyrsta satsi av míni 1. Symfoni og sett tey saman á nýggjan hátt. Um ein samanlíknar við symfoniina, er hetta eini Miniture bæði í longd og vævi.

Sunleif Rasmussen (C.V.)

Er føddur á Sandi 19. mars 1961. Føroyskt tónaskald, búsitandi í Danmark. Spældi roktónleik sum ungur, en fekk ónga rættliga tónleikafrálæru, æðrenn hann sum 17 ára gamal fór á musikkskúla í Noregi, har hann fekk frálæru í teori og klaverspæli. Aftan á hetta kom hann aftur til Føroya, har hann gav frálæru í tónleiki og arbeiði sum jazzklaverleikari og kórleiðari. Tað, at Sunleif Rasmussen í 1984 mottó islenska tónaskaldinum Atla Heimir Svensson, gjörði, at hann so smátt byrjaði sum tónaskald av álvara. Í 1988 fór hann við familjuni til Danmarkar

at fyrireika upptøkuroyndina til tónlistaháskúlan. Í 1995 tók hann diplomprógv í tónasmið á kongiliga danska tónlistaháskúlanum í Keypmannahavn, har hann las hjá Ib Nørholm og seinni hjá Ivar Frounberg, tí Sunleif Rasmussen feigin vildi arbeiða við elektroniskum tónleiki. Hann fæst við at seta tey elektronisku ljóðini saman við teimum akustisku ljóðfórnum, fyri at víðka teirra klangmöguleikar, t.d. klaveri í »Sum hin gylta« sól (1993).

Hóast Sunleif er eitt melodiskt tónaskald - í hansara verkum eru ofta roddir við og sera nógvur kórónleikur, finnur tú næstan ongantið beinleiðis sitat av føroyskum kvæðum ella sálmalögum í verkum hansara. Men føroysk kvæða- og sálmalög eru sum oftast tað goymda útgangspunktið fyri at finna fram til grundevnið í tónleikinum, sum hann finnur fram eftir serillum og spektrulum prinsippum, sum t.d. í (landið 1992-93). Sum hin gylta sól, Dancing raindrops (1995). Og 1. Symfoni (Oceanic Days). Í Landið er útgangspunktið føroyski tjóðsangurin. Nógva av verkum Rasmussens hava íblást

ur frá føroyskum yrkingum. 1. og 3. satsur í Landið eru bygdar á yrkingar hjá Gunnari Hoydal og Róa Paturssyni og Eitt ljós er kveikt hevur sama heitið sum inngangurin í skaldsøguni hjá William Heinesen, Móðir Sjeystjórna.

Sunleif Rasmussen hevur eisini fingið nokur heiðurs-tekni. Í 1992 fekk hann minnisvirðisløn Azel Agerbys og Leonie Sonning virðislønina latin ungum tónleikarum, tónasköldum og orkesturleiðarum. Í 1993 fekk hann virðisløn frá danska Komponistafelagnum. Í 1997 fekk Sunleif Rasmussen jættaðan sømdarpening í 3 ár frá Statens Kunstfond.

Aldubáran fer til Íslands friggjadagin tann 12. og tey fara at spæla fyri almenninum í Norðurlandahúsinum hóskvöldið 11. nov. 1999 kl. 21.00, og eru øll vælkomin at verða við. Ókeypis atgongd.

Tey fara at venja í musikkskúlanum, men mikumorgunin fara tey at venja í Norðurlandahúsinum kl. 10.00-12.00, og eru tit vælkomin at koma at lurta og tosa við tey í Aldubáran.